

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Tesco Stores ČR a.s.**
sídlem Vršovická 1527/68b, Praha 10 – Vršovice

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 1. 2019, č. j. ČOI
1916/19/O100/3000/18/19/Ber/Št

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Inspektorát České obchodní inspekce pro Jihomoravský a Zlínský kraj (dále jen „správní orgán“) uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 24 odst. 7 písm. a) zákona

č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, a to rozhodnutím ze dne 29. 8. 2018, č. j. ČOI 109333/18/3000/R/L (dále též „rozhodnutí o pokutě“). Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že v rozporu s § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele ve dnech 24. 4. 2018, 24. 5. 2018, 7. 6. 2018, 14. 6. 2018 a 21. 6. 2018 ve svých provozovnách v Brně (2 provozovny), po jedné provozovně v Ivančicích, Mikulově, Pohořelicích a ve Vyškově nesprávně účtovala cenu u celkem 19 druhů výrobků, čímž došlo k rozdílu v ceně v neprospěch spotřebitele v celkové výši 1 097,20 Kč. Za uvedený přestupek uložil správní orgán žalobkyni pokutu ve výši 1 400 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Na základě odvolání žalobkyně žalovaná po zohlednění jiných obdobných případů a výši ukládaných pokut, změnila výrok II. tak, že pokutu snížila na částku 1 000 000 Kč, ve zbytku potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Toto rozhodnutí napadá žalobkyně u Krajského soudu v Brně.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, neboť jej co do závěrů o uložené pokutě považuje za nepřezkoumatelné, jelikož správní orgány neuvedly na základě jakých podkladů a z jakých přesně důvodů uložily pokutu v dané výši. Pokud soud napadené rozhodnutí nezruší, navrhuje žalobkyně podle § 65 odst. 3 s. ř. s. moderaci uložené pokuty.
4. K nesprávnému účtování cen žalobkyně uvádí, že se nejednalo o systémové pochybení či snad o její úmyslné jednání. Poukazuje, že v tomto případě bylo vynaloženo přiměřené úsilí k odvrácení spáchání přestupku. Zdůrazňuje, že lidská činnost nemůže být zcela bezchybná, přičemž v prodejnách s více než 25 000 druhy zboží, kde každý druh má svoji cenu, je zjištěná chybovost víceméně zanedbatelná, v podstatě nulová. Co se týče případů s předražením více než 400 Kč, jednalo se o výrobky s vyšší cenou, toto zboží bylo zrovna v akci, poskytnutá sleva tak měla být procentuálně mnohem vyšší než v případě levnějších výrobků. Procentuální míra předražení se tudíž mnohonásobně zvýšila, než by tomu bylo u výrobku s nižší cenou. Jinak bylo nesprávné účtování cen pouze v řádech několika desítek procent navíc. Dle žalobkyně by tato skutečnost ve spojení s lidským pochybením konkrétních zaměstnanců měla být posuzována jako polehčující okolnost.
5. Uloženou pokutu ve výši 1 000 000 Kč považuje žalobkyně za nepřiměřeně vysokou. Poukazuje na zásadu proporcionality, přičemž uložená sankce je v rozporu s touto zásadou. Žalobkyně zdůrazňuje, že ačkoliv jí správní orgány kladou k tíži dřívější obdobná porušení stejných povinností, opomíjejí, že ke spáchání předchozích skutků docházelo v různých provozovnách žalobkyně. Každá z provozoven je přitom v určitém rozsahu samostatnou funkční a ekonomickou jednotkou, žalobkyni tudíž nelze přičítat k tíži „recidivu“. Nelze ani tvrdit, že by žalobkyně ve smyslu zásady individuální prevence neučinila nic, aby zabránila budoucímu páchání protiprávní činnosti. Správní řízení je dle žalobkyně ovládáno vyšetřovací zásadou a správní orgán si má sám opatřovat důkazy i ve prospěch obviněného z přestupku, stejně jako má přihlížet k polehčujícím okolnostem. Na uvedené však správní orgány rezignovaly, nezohlednily např. to, že žalobkyně po skončení kontrol se správním orgánem spolupracovala. Uloženou pokutu považuje také za rozpornou se zásadou legitimního očekávání, jelikož s ohledem na předchozí rozhodovací praxi žalované má za to, že za totožná porušení byly ukládány pokuty v nesrovnatelně nižší výši. V této souvislosti poukazuje na přílohu k č. j. ČOI

461/18/0100 – počet kontrol za období 1. 1. 2017 – 31. 12. 2017, na přílohu k č. j. ČOI 89795/18/0100 – počet kontrol za období 1. 1. 2018 – 30. 6. 2018, a na přílohu k č. j. ČOI 7762/19/0100 – počet kontrol za období 1. 1. 2018 – 31. 12. 2018, a na zpracované seznamy, z nichž dle žalobkyně jasně vyplývá, že počet provedených kontrol, počet a celková výše pokut uložených subjektům s obdobným předmětem podnikání je nesrovnatelně nižší, než v případě žalobkyně, a to i když u ní jde o nižší procentuální porušení předmětného ustanovení. Poukázala dále na nárůst výše jí udělených pokut v roce 2018 oproti roku 2017. Odkazuje ještě na nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 690/01 ze dne 27. 3. 2003 (N 45/29 SbNU 417) a zásadu předvídatelnosti postupu orgánů veřejné moci v něm formulovanou. Alternativně navrhla moderaci uložené pokuty.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná navrhuje podanou žalobou zamítnout, jelikož ji považuje za nedůvodnou. Argumentuje podrobně ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrvala po celou dobu řízení před soudem.

IV. Jednání před soudem

7. Ve věci proběhlo dne 29. 4. 2021 na žádost žalobkyně ústní jednání před soudem. V rámci něj účastníci setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích. Soud neprovedl dokazování listinami připojenými k žalobě, neboť se jedná o listiny, jež jsou soudu známy z jeho činnosti a byly provedeny ve věci týchž účastníků v rámci ústního jednání konaného před Krajským soudem v Brně dne 21. 5. 2020, pod sp. zn. 30 A 85/2018 (viz odst. 15 rozsudku zdejšího soudu ze dne 21. 5. 2020, č. j. 30 A 85/2018-158), dne 28. 1. 2021, pod sp. zn. sp. zn. 30 A 177/2018 (viz odst. 10 rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 1. 2021, č. j. 30 A 177/2018-67) a dne 29. 4. 2021, pod sp. zn. 30 A 81/2019.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
9. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v podané žalobě uplatnila námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, soud se nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí žalované způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať již pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by byla vadou natolik závažnou, k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex offio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalované zrušeno dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).
10. Žalobkyně spatřovala nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve skutečnosti, že správní orgán resp., žalovaná neuvedli, na základě jakých podkladů a z jakých důvodů jí byla uložena pokuta ve výši 1 400 000 Kč, resp. 1 000 000 Kč. K namítanému důvodu

nepřezkoumatelnosti soud uvádí, že správní orgán se v prvostupňovém rozhodnutí podrobně zabýval určením výše pokuty (str. 6 až 8 rozhodnutí). Rovněž žalovaná v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnila, z jakých důvodů přikročila ke snížení pokuty. Konkrétně tak učinila na stranách 6 - 8 napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění obou rozhodnutí je zřejmé, jaké skutečnosti hodnotili ve prospěch žalobkyně, jaké naopak v její neprospěch, a které považovali za neutrální. Vyjádřili se k podstatě spáchaných přestupků, jejich společenské škodlivosti, způsobu spáchání, intenzitě a celkové výši rozdílu deklarované a účtované ceny, jakož i k následku přestupku, aj. Žalobkyni bylo možno uložit pokutu až ve výši 5 000 000 Kč. Vzhledem k tomu, že dříve uložené sankce zjevně nedostatečně plnily funkci preventivní, přikročili k uložení vyšší sankce, tak aby byla znatelná v majetkové sféře žalobkyně. Žalovaná dále pak porovnávala výši uložené pokuty s pokutami ukládanými v obdobných případech (s přihlédnutím ke skutkovým odlišnostem). V důsledku čehož pak přistoupila ke snížení pokuty o 400 000 Kč.

11. Soud proto uzavírá, že námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí prvního stupně a napadeného rozhodnutí není důvodná, jelikož z obou rozhodnutí je zřejmé, jakým způsobem se správní orgány vypořádaly s námitkou žalobkyně ohledně přiměřenosti uložené pokuty. Jejich závěry jsou srozumitelné a z napadeného rozhodnutí je patrné, na základě jakých úvah byla pokuta uložena.
12. Odpovědnost právnické osoby je v oblasti veřejného práva koncipována převážně na principu objektivní odpovědnosti. Zákon o ochraně spotřebitele nevyžaduje pro vznik odpovědnosti za žalobkyní spáchané přestupky zavinění. Ke vzniku odpovědnosti tak postačuje, jsou-li naplněny zákonné znaky přestupku bez nutnosti prokazovat formu zavinění odpovědného subjektu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2008, č. j. 9 As 36/2007-59, č. 1533/2008 Sb.). Stejně tak je tomu i v případě přestupku podle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.
13. Skutková zjištění v dané věci nejsou mezi účastníky sporná. Žalobkyně tedy uvedené jednání, tak jak je výše popsáno skutkově nezpochybňuje. Zákonné znaky přestupku vymezené v § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele byly naplněny. Jak vyplývá z předchozího bodu, žalobkyně nemůže rovněž zpochybnit ani své zavinění, jelikož se jedná o objektivní odpovědnost. V této souvislosti soud chápe argumentaci žalobkyně tak, že se žalobkyně domnívá, že splnila podmínky liberace podle § 21 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
14. Žalobkyně v řízení nerozporuje, že právě ona je osobou odpovědnou za přestupek podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele. Bylo v této situaci na žalobkyni, aby prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které na ni lze požadovat, aby vzniku deliktu zabránila. Žalobkyně však v žalobě pouze obecně konstatovala, že vynaložila přiměřené úsilí k odvrácení přestupku. V předchozích podáních sice poukazovala, že může docházet k zapomenutí cenovek v regále z doby slevové akce. I kdyby soud připustil, že k takovému jednání skutečně může ojediněle docházet, nemůže se žalobkyně do budoucna plošně zbavit odpovědnosti za tento druh přestupku uvedeným (ničím nepodloženým) tvrzením. Pokud žalobkyně seznámí spotřebitele s cenou výrobku prostřednictvím regálové cenovky, musí tuto cenu rovněž účtovat. Žalobkyně je povinna organizovat své podnikání takovým způsobem, aby dostála všem svým zákonným povinnostem, což platí i v rovině personální. Za chování svých zaměstnanců nese žalobkyně odpovědnost, a pokud pochybil její zaměstnanec (v případě nesprávného účtování), je toto pochybení v rovině zákona o ochraně spotřebitele pochybením žalobkyně samotné. Z projednávaných kontrol

a předloženého správního spisu vyplývá, že jednotlivé položky byly účtovány správně nebo v neprospěch spotřebitele. V neprospěch žalobkyně nebyla účtována ani jedna položka. Ani množství nabízeného zboží, na které žalobkyně odkazuje, ji nemůže zbavit odpovědnosti. Množství nabízeného zboží je ostatně zcela svobodným rozhodnutím žalobkyně a nelze jej použít jako liberační důvod a ani jako polehčující okolnost.

15. Ve vztahu k námitce, že chybovost je v podstatě nulová, soud v první řadě uvádí, že žádnou minimální míru chybovosti zákon o ochraně spotřebitele neobsahuje. Žalobkyně posuzuje míru chybovosti pouze ze svého pohledu ve vztahu k množství nabízeného zboží a závažnost celkové újmy posuzuje z pohledu svých tržeb. Spotřebitel však nekupuje celý nabízený sortiment a jeho finanční možnosti nejsou bezbřehé. Optikou jednotlivých zákazníků, většinou fyzických osob, a jejich omezeného rozpočtu tak míra chybovosti v těchto případech představovala poměrně značné částky, zvláště v případě kontroly provedené ve dnech 24. 5. 2018 a 14. 6. 2018, kdy bylo nesprávně účtováno několik set korun, a sice 413,60 Kč a 463,60 Kč, což je velmi citelný zásah do peněženky spotřebitele. U jednotlivých nesprávně účtovaných produktů se předražení pohybovalo v rozmezí 22,55 - 66,77 %, přitom u 6 z nich šlo o předražení více než 50 %. V průměru se pak jednalo o 40,45 % předražení oproti jejich deklarované ceně. Nešlo tedy pouze o několik desítek %, jak se žalobkyně snaží tvrdit. Nejdražším produktem, u něhož bylo shledáno nesprávné účtování, byla cestovní taška s deklarovanou cenou 699,30 Kč, zde došlo k předražení o 299,70 Kč, tedy o 42,86 %, kdežto například v případě čokolády s deklarovanou cenou 59,90 Kč došlo k předražení o 40 Kč, tedy o 66,77 %. Soud proto nesouhlasí s žalobkyní, že by u produktů s vyšší cenou bylo % předražení několikanásobně vyšší, než v případě produktů s nižší cenou, což by mělo být zohledněno. Pro zásah do sféry spotřebitele je navíc příhodnější zohlednit spíše finanční vyjádření předražení, na které soud upozorňuje výše (předražení o více než 400 Kč). S ohledem na uvedené, soud nesdílí názor žalobkyně, že by se jednalo o bagatelní částky či akceptovatelnou míru chybovosti.
16. Dále soud přistoupil k hodnocení zákonnosti uložené pokuty a dospěl k závěru, že tato byla uložena zcela v souladu se zákonem. Předmětem posouzení ze strany soudu je primárně to, zda byla pokuta uložena v zákonem stanoveném rozmezí a zda je řádně odůvodněna. Uložená pokuta je výrazem volného uvážení správního orgánu a soudní přezkum je ve velké míře omezen. Nejvyšší správní soud konstatoval, že ukládání pokut je výrazem diskrečního práva správního orgánu, přičemž tato oblast je soudní kontrole podrobena pouze tehdy, pokud správní orgán při ukládání pokuty překročil meze uvážení, vybočil-li z nich nebo dokonce volné uvážení zneužil (rozsudek ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36).
17. K posuzování zákonnosti uložené pokuty se nyní rozhodující senát zdejšího soudu obsáhle vyjádřil v jiné věci žalobkyně, a sice v rozsudku ze dne 21. 5. 2020, č. j. 30 A 85/2018-158. V podrobnostech tak soud na tento rozsudek odkazuje. Zejména vycházel z předchozí bohaté judikatury Nejvyššího správního soudu (např. již citovaný rozsudek NSS č. j. 1 Afs 1/2012-36, rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62, publ. pod č. 225/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, publ. pod č. 2092/2010 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 14. 8. 2014, č. j. 10 Ads 140/2014-58) a Ústavního soudu [nález sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; 405/2002 Sb.), nález sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 (N 36/32 SbNU 345; 299/2004 Sb.)]. Při posuzování zákonnosti uložené pokuty soud zkoumá, zda správní orgán zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jsou jeho úvahy

racionální, ucelené, koherentní, logické a zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil. Při zkoumání výše pokuty je nutno kromě rozpětí zákonné sazby sankce přihlídnout i ke konkrétním skutkovým okolnostem věci. Dále je samozřejmě důležité, zda není uložena pokuta pro subjekt likvidační.

18. Úvahy správního orgánu a žalované naplňují všechna uvedená kritéria. Správní orgány při ukládání pokuty postupovaly v souladu s § 35 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky. Z rozhodnutí prvního stupně jasně vyplývá, že správní orgán při rozhodování přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, jakož i k objektu přestupku (chráněnému zájmu), intenzitě protiprávních jednání, způsobu jejich spáchání a k jejich následkům a okolnostem, za nichž byly spáchány. Dále přihlédl k povaze činnosti žalobkyně, k recidivě žalobkyně a také k tomu, že se přestupku dopustila ve více provozovnách. Při ukládání pokuty vážil fakt, že nejvyšší možná sankce je do 5 mil. Kč (viz § 24 odst. 14 písm. d) o ochraně spotřebitele), přičemž zohlednil i účel sankce. Všechny přestupky žalobkyně považovaly správní orgány za nedbalostní. Žalovaná k tomu v napadeném rozhodnutí vypořádala další námitky z odvolání žalobkyně, opět přihlédla k výše uvedenému a zvážila všechny polehčující a přitěžující okolnosti, poté rozhodnutí správního orgánu částečně korigovala (zohlednila jiné obdobné případy a výši ukládaných pokut).
19. Žalobkyně nyní nesouhlasí s tím, že jí správní orgány přičetly k tíži dřívější potrestání („obdobného protiprávního jednání se nedopustila zdaleka poprvé“), jelikož stejný přestupek byl v minulosti spáchán na různých provozovnách žalobkyně. Tuto obranu považuje soud za účelovou. Žalobkyně je totiž z hlediska správního trestání jediným subjektem, množství provozoven je jejím vlastním obchodním rozhodnutím a na její právní odpovědnost to nemá žádný vliv.
20. Ve vztahu k porušení povinnosti podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele, tedy k nesprávnému účtování, uvedly správní orgány, že spotřebitel oprávněně a zcela samozřejmě předpokládá, že jím vybrané zboží bude účtováno za ceny, se kterými byl seznámen v okamžiku nabídky, tedy ceny uvedené u zboží na regále. Jedná se o typický způsob spáchání tohoto přestupku. V neprospěch žalobkyně správní orgány posuzovaly zejména následek přestupku, tedy výši přímé újmy spotřebiteli a obtížnou možnost její odstranitelnosti v případech nesprávného účtování ve dnech 24. 5. 2018, 7. 6. 2018 a 14. 6. 2018, s tím, že se nejednalo o haléřové či korunové rozdíly v účtování, ale i o rozdíl několik set Kč, což je citelný zásah do majetkové sféry spotřebitele. K tíži žalobkyně přičetli též dřívější sankcionování za tentýž přestupek, které očividně nevedlo k přijetí účinných systémových opatření bránících opakování sankcionované činnosti. Soud nesouhlasí s žalobkyní, že by mělo být přihlídnuto k pochopitelnému lidskému pochybení zaměstnanců (nevyměnění cenovek). Naopak je to spíše žalobkyni přitěžující, neboť slevová akce je pro spotřebitele mnohdy jedinou motivací, proč daný výrobek zakoupí. Nalákat jej na takovou zlevněnou koupi a poté účtovat plnou cenu soud považuje za nemístné. Jako neutrální pak správní orgány shledaly nižší výši nesprávně účtované částek ve zbylých dvou kontrolách dne 24. 4. 2018 a 21. 6. 2018. Oproti tomu ve prospěch žalobkyně hodnotily spolupráci žalobkyně, kterou napomohla k efektivnímu a hospodárnému průběhu kontrol, jak vyplývá ze str. 7 rozhodnutí o pokutě. Soud tedy námitce, že správní orgány tuto skutečnost nezohlednily, nepřisvědčil.
21. Žalovaná dle soudu správně ve prospěch žalobkyně nezohlednila skutečnost, že provozuje širokou síť provozoven, neboť podnikání ve větším rozsahu není důvodem k větší toleranci

při porušování zákona. Jak soud uvedl již dříve, je povinností žalobkyně organizovat své podnikání takovým způsobem, aby dostála všem svým zákonným povinnostem, a to platí i v tomto ohledu. Je to pouze žalobkyně, která rozhoduje o rozsahu a způsobu organizace svého podnikání.

22. Soud tak k této námitce uzavírá, že úvahy správních orgánů při určení výše pokuty obstojí. Správní orgány dostatečně a úplně zohlednily zavinění žalobkyně, závažnost spáchaných přestupků, způsob jejich spáchání, následky a okolnosti, za nichž byly spáchány, včetně jejich společenské nebezpečnosti. Za důležitou okolnost považovaly správní orgány výši újmy způsobené spotřebiteli, jakož i intenzitu deliktního jednání (pochybení zjištěno v 6 provozovnách z 9 kontrolovaných) a jejich opakované dopouštění se ze strany žalobkyně. Není sporu o tom, že pokuta byla uložena v zákonném rozmezí do 5 000 000 Kč, soud neshledal, že by správní orgány při jejím ukládání vybočily z mantinelů stanovených zákonem, přičemž pokuta byla po korekci žalovaným uložena ve výši 20 % horní hranice. Pokuta v této výměře zohledňuje rovněž požadavek preventivní i represivní funkce sankce, tak aby nebyla pro žalobkyni zanedbatelná a byla v její majetkové sféře přiměřeně znatelná. Dle soudu uložená pokuta nijak nevybočuje z dosavadního rozhodování žalované v obdobných věcech, proto námitce žalobkyně týkající se rozporu s dosavadní praxí správních orgánů a porušení legitimního očekávání, nepřisvědčil. Žalobkyně svou námitku opírá o přiložené seznamy s porovnáním výše ukládaných pokut. Jakkoli by z těchto seznamů mohlo vyplývat, že žalobkyni jsou ukládány pokuty ve vyšší výši než jiným obchodním řetězcům (zejm. při srovnání obchodních řetězců s obdobným procentním podílem porušení § 3 zákona o ochraně spotřebitele), nelze z těchto kusých informací (bez znalosti rozsahu konkrétního pochybení, jeho intenzity, resp. výši újmy způsobené spotřebiteli či souběhu s dalšími přestupky - porušením dalších ustanovení) činit závěry o porušení správní praxe při ukládání pokut. Z těchto seznamů tedy bez vztahu ke konkrétním skutkovým okolnostem, nemůže soud vycházet. V této souvislosti soud naopak považuje za relevantní a srovnatelná rozhodnutí, jež žalovaný ocitoval v napadeném rozhodnutí na str. 7 - 8, jelikož poskytují podrobnější vhled do praxe žalovaného při ukládání pokut. Jedná se např. o rozhodnutí č. j. ČOI 167610/18/O100/18/19/Ber/Št, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu ve věci uložení úhrnné pokuty ve výši 900 000 Kč pro porušení povinnosti podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele a dále povinností dle dalších ustanovení tohoto zákona, nebo v rozhodnutí č. j. ČOI 89554/18/O100, kterým bylo rozhodnuto ve věci uložení úhrnné pokuty ve výši 1 000 000 Kč pro porušení povinností podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele a podle dalších ustanovení tohoto zákona a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky. Odůvodnění žalované na str. 8 napadeného rozhodnutí svědčí dle soudu o tom, že žalovaná přikročila ke snížení pokuty na částku 1 000 000 Kč proto, že její původní výši 1 400 000 Kč shledala, právě s ohledem na svou praxi v jiných obdobných věcech, jako nepřiměřenou. Ačkoliv se v uvedených případech jednalo o úhrnné pokuty za více přestupků a v předmětné věci jde o nižší počet závadných zjištění, nelze pominout výši nesprávně účtovaných částek, přičemž tyto skutečnosti žalovaná řádně zvážila. Lze proto uzavřít, že výše pokuty uložené žalobkyni po tomto korigování ze strany žalované ze správní praxe žalované nijak nevybočovala. Po zhodnocení výše uvedeného má soud za to, že napadené rozhodnutí není v tomto směru excesem. Co se týče poukazovaného nárůstu výše udělených pokut žalobkyni v roce 2018 oproti roku 2017, ten koresponduje s úvahou správních orgánů o nedostatečnosti preventivní funkce předchozího sankcionování žalobkyně, v důsledku čehož přistoupily

ke zvýšení pokut, neboť ty předcházející nevedly k nápravě. K tomu soud znovu konstatuje, že i v případě namítaného nárůstu platí rovněž výše uvedené, že jej nelze bez přihlédnutí ke konkrétním skutkovým okolnostem hodnotit, proto ani ten nepředstavuje bez dalšího vybočení ze správní praxe.

23. Soud dospěl k závěru, že pokuta byla v napadeném rozhodnutí uložena v souladu se zákonem a je přiměřená okolnostem projednávaného případu.
24. Co se moderace uložené pokuty týká, soud postupoval podle § 78 odst. 2 s. ř. s. a hodnotil, zda není uložena pokuta zjevně nepřiměřená. Jak již soud konstatoval výše, není jeho úlohou hledat ideální výši pokuty namísto správních orgánů. Moderační právo soudu je vyhrazeno pro případy zjevného nepoměru uložené sankce vůči rozsahu, závažnosti a následkům deliktního jednání, s návazností na majetkové poměry postihované osoby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 6 As 248/2016-26). Soud tedy uzavírá, že může zasáhnout do uvážení správního orgánu a moderovat pokutu, pouze pokud je zjevně nepřiměřená (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2018, č. j. 9 As 55/2017-93), přičemž „běžná“ nepřiměřenost zpravidla zásah soudu do správního uvážení neodůvodňuje. Za zjevně nepřiměřenou přitom zpravidla nebude možné označit pokutu uloženou při spodní hranici zákonné sazby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62), byť samozřejmě není vyloučeno, aby i takováto pokuta byla s ohledem na mimořádné okolnosti konkrétního případu označena jako zjevně nepřiměřená.
25. Soud dospěl k závěru, že uložena pokuta není zjevně nepřiměřená a proto nepřistoupil k její moderaci. Výše uložené pokuty dle soudu odpovídá skutkovým okolnostem případu i závažnosti přestupkového jednání žalobkyně. V této souvislosti soud poukazuje na své výše uvedené závěry k přestupkovému jednání žalobkyně. Je nutné připomenout, že pokuta musí představovat znatelný finanční postih majetkové sféry delikventa a musí obsahovat i represivní složku. Pokud by tomu tak nebylo, postrádala by pokuta smysl. S ohledem na celkový rozdíl v účtování, intenzitu přestupkového jednání (porušení při více kontrolách), recidivu žalobkyně a ukládané pokuty v obdobných případech nepovažuje soud pokutu ve výši 20 % ze zákonného rozmezí za zjevně nepřiměřenou.

VI. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Neshledal rovněž, že by byly dány důvody pro moderaci sankce, resp. pro upuštění od ní podle § 78 odst. 2 s. ř. s.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobkyně před soudem neuspěla (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. dubna 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu